

Υπόθεση C-99/24 [Chmieka]ⁱ

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία κατάθεσης:

7 Φεβρουαρίου 2024

Αιτούν δικαστήριο:

Sąd Rejonowy w Koszalinie (Πολωνία)

Ημερομηνία έκδοσης της διατάξεως του αιτούντος δικαστηρίου:

31 Ιανουαρίου 2024

Ενάγουσα

G.M.K.-Z.B.M.

Εναγομένη:

S.O.

Αριθ. πρωτοκόλλου: [παραλειπόμενα]

ΔΙΑΤΑΞΗ

της 31ης Ιανουαρίου 2024

το Sąd Rejonowy w Koszalinie (τοπικό δικαστήριο Koszalin), 1ο τμήμα
αστικών υποθέσεων, συγκείμενο: [παραλειπόμενα]

αφού συνήλθε σε μη δημόσια συνεδρίαση στο Koszalin

και εξέτασε κατ' εφαρμογήν ειδικής διαδικασίας την καταληφιστική αγωγή της
G.M.K.-Z.B.M. w K.

κατά της S.O.

για την επιδίκαση αποζημίωσης

αποφασίζει:

ⁱ Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

- 1) βάσει του άρθρου [παραλειπόμενα] αναστέλλει τη διαδικασία,
- 2) υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αίτηση προδικαστικής απόφασεως η οποία επισυνάπτεται στο παράρτημα, που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παρούσας διατάξεως.

(δικαστής [παραλειπόμενα])

ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ

Αιτούν δικαστήριο:

Sąd Rejonowy w Koszalinie (τοπικό δικαστήριο Koszalin, Πολωνία)

σύνθεση: [παραλειπόμενα]

Αριθμός πρωτοκόλλου της υποθέσεως ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου
[παραλειπόμενα]

Διάδικοι της κύριας δίκης και εκπρόσωποί τους:

Ενάγουσα: G.M.K.-Z.B.M. w K., εκπροσωπούμενη από [παραλειπόμενα], νομικό σύμβουλο.

Εναγομένη: S.O., εκπροσωπούμενη από [παραλειπόμενα], νομικό σύμβουλο, και από [παραλειπόμενα], δικηγόρο.

Ερωτήματα:

- 1) Έχει το άρθρο 66 του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, την έννοια ότι ως «αγωγή που ασκείται» νοείται η κατάθεση εισαγωγικού δικογράφου σε αστική υπόθεση ή και η κατάθεση αιτήσεως για την επανεξέταση της υποθέσεως αυτής κατόπιν της τελεσιδικίας;

Ανάλογα με την απάντηση στο ανωτέρω ερώτημα:

- 2) Έχουν οι διατάξεις του κεφαλαίου II. του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις,

ή ενδεχομένως οι διατάξεις του κεφαλαίου II. του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της

12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις,

την έννοια ότι κάτοικος κράτους μέλους μπορεί να εναχθεί ενώπιον των δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους σε υπόθεση με αντικείμενο την καταβολή αποζημίωσης για την εξωσυμβατική χρήση ακινήτου ευρισκόμενου στο δεύτερο αυτό κράτος μέλος;

Αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης και κρίσιμα πραγματικά περιστατικά

- 1 Στις 15 Μαρτίου 2013 η G.M.K. [δημοτική υπηρεσία] άσκησε ενώπιον του Sądu Rejonowego w Koszalinie (τοπικού δικαστηρίου Koszalin) καταψηφιστική αγωγή κατά των T., S., M. και Sz. O., με αίτημα την καταβολή αποζημίωσης για εξωσυμβατική χρήση δημοτικού ακινήτου στο Koszalin (Δημοκρατία της Πολωνίας) κατόπιν της λήξης της σχετικής συμβάσεως μίσθωσης. Στο εισαγωγικό δικόγραφο αναγραφόταν μία κοινή διεύθυνση όλων των εναγομένων στην Πολωνία. Κατά την εκδίκαση της υποθέσεως με τη σχετική ειδική διαδικασία, εκδόθηκε διαταγή πληρωμής η οποία επιδόθηκε σε διεύθυνση στην Πολωνία και παραλήφθηκε από έναν εκ των εναγομένων στο όνομα και για λογαριασμό όλων. Η διαταγή πληρωμής δεν προσβλήθηκε, με αποτέλεσμα να αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου και να καταστεί εκτελεστή.
- 2 Με δικόγραφο το οποίο κατατέθηκε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου στις 7 Μαρτίου 2023, η S.O. άσκησε νομότυπα ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής, ζητώντας να επανεξεταστεί η υπόθεση και να απορριφθεί το καταψηφιστικό αίτημα που είχε προβληθεί εις βάρος της με το εισαγωγικό δικόγραφο της 15ης Μαρτίου 2013. Η εναγομένη προέβαλε ένσταση έλλειψης διεθνούς δικαιοδοσίας των πολωνικών δικαστηρίων, δεδομένου ότι η ίδια κατοικούσε αποκλειστικώς στις Κάτω Χώρες από το 2007 και ουδέποτε συνήψε σύμβαση μίσθωσης του επίμαχου ακινήτου με τη δημοτική υπηρεσία.
- 3 Η ενάγουσα G.M.K. ισχυρίζεται ότι υπάρχει τόσο στενός νομικός δεσμός μεταξύ των εναγομένων, ώστε το καταψηφιστικό αίτημα πρέπει να εξεταστεί από κοινού για όλους τους εναγομένους. Οι εναγόμενοι είναι όλοι συγγενείς και ζούσαν μαζί στο ακίνητο της ενάγουσας. Η σύμβαση μίσθωσης του ακινήτου είχε συναφθεί μόνον από την T.O. (μητέρα των λοιπών εναγομένων) το 1994. Το 2007 η δημοτική υπηρεσία κατήγγειλε τη σύμβασή της με την T.O. και διατάχθηκε η έξωση όλων των εναγομένων από το ακίνητο.

Το εθνικό δίκαιο

- 4 Άρθρο 18, παράγραφος 1, του ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (νόμου της 21ης Ιουνίου 2001, για την προστασία των δικαιωμάτων των

ενοικιαστών, το δημοτικό στεγαστικό απόθεμα και την τροποποίηση του Αστικού Κώδικα):

Όποιος κατέχει ακίνητο χωρίς νόμιμο τίτλο, οφείλει μηνιαία αποζημίωση μέχρι την ημερομηνία της εκκένωσης του ακινήτου.

5 Άρθρο 505 του Kodeksu postępowania cywilnego (Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας):

§ 1. Η διαταγή πληρωμής υπόκειται σε ανακοπή από τον καθού η αίτηση ή τον εναγόμενο.

§ 2. Η ισχύς της διαταγής πληρωμής αναστέλλεται κατά το μέρος που αυτή προσβάλλεται με ανακοπή. Εάν ένας μόνον εκ των ομοδίκων κατά των οποίων προβάλλεται η ίδια αξίωση ασκήσει ανακοπή ως προς μία ή περισσότερες από τις αξιώσεις που έγιναν δεκτές, η ισχύς της διαταγής πληρωμής αναστέλλεται μόνον κατά το αντίστοιχο μέρος.

Το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

6 Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις:

Άρθρο 66, παράγραφος 1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο στις αγωγές που ασκούνται, στα δημόσια έγγραφα που εκδίδονται ή καταγράφονται και τους δικαστικούς συμβιβασμούς που εγκρίνονται ή συνάπτονται κατά ή μετά την 10η Ιανουαρίου 2015.

Άρθρο 5, παράγραφος 1. Τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους σε κράτος μέλος μπορούν να εναχθούν ενώπιον των δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους μόνο σύμφωνα με τους κανόνες που περιλαμβάνονται στα τμήματα 2 έως 7 του παρόντος κεφαλαίου.

Άρθρο 7 Πρόσωπο που έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος μπορεί να εναχθεί σε άλλο κράτος μέλος: (...)

[2]) ως προς ενοχές εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιογόνο γεγονός·

Άρθρο 8 Ένα πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους μπορεί επίσης να εναχθεί:

1) εφόσον υπάρχουν πολλοί εναγόμενοι, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου κατοικίας ενός εξ αυτών, υπό την προϋπόθεση ότι υπάρχει τόσο στενή συνάφεια μεταξύ των αγωγών ώστε να ενδείκνυται να συνεκδικαστούν και να

κριθούν συγχρόνως, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος έκδοσης ασυμβίβαστων αποφάσεων λόγω της χωριστής εκδίκασής τους·

Άρθρο 24 Τα ακόλουθα δικαστήρια κράτους μέλους έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η κατοικία των διαδίκων:

1) σε υποθέσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων και μισθώσεων ακινήτων, τα δικαστήρια του κράτους μέλους της τοποθεσίας του ακινήτου.

- 7 Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

Άρθρο 3, παράγραφος 1. Τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος κράτους μέλους μπορούν να εναχθούν ενώπιον των δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους μόνο σύμφωνα με τους κανόνες που περιλαμβάνονται στα τμήματα 2 έως 7 του παρόντος κεφαλαίου.

Άρθρο 5 Πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους μπορεί να εναχθεί σε άλλο κράτος μέλος: (...)

- 3) ως προς ενοχές εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιολόγο γεγονός·

Άρθρο 6 Το ίδιο αυτό πρόσωπο μπορεί επίσης να εναχθεί:

- 1) αν υπάρχουν πολλοί εναγόμενοι, ενώπιον του δικαστηρίου της κατοικίας ενός εξ αυτών, εφόσον υπάρχει τόσο στενή συνάφεια μεταξύ των αγωγών ώστε να ενδείκνυται να συνεκδικασθούν και να κριθούν συγχρόνως, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος έκδοσης ασυμβίβαστων αποφάσεων που θα μπορούσαν να προκύψουν από την χωριστή εκδίκασή τους·

Άρθρο 22 Αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η κατοικία, έχουν:

- 1) σε υποθέσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων και μισθώσεων ακινήτων, τα δικαστήρια του κράτους μέλους της τοποθεσίας του ακινήτου.

Η ανάγκη ερμηνείας του δικαίου της ΕΕ

- 8 Σε αυτό το στάδιο της ένδικης διαδικασίας, το Sąd Rejonowy w Koszalinie (επαρχιακό δικαστήριο Koszalin) καλείται να αποφανθεί επί της ενστάσεως της εναγομένης S.O. σχετικά με την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας των πολωνικών δικαστηρίων. Η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι τα πολωνικά δικαστήρια έχουν διεθνή δικαιοδοσία και ότι η ορθή ερμηνεία της σχετικής νομοθεσίας είναι ιδιαιτέρως σημαντική για πολλές υποθέσεις που σχετίζονται με την ικανοποίηση των στεγαστικών αναγκών των κατοίκων του οικείου Δήμου. Εάν η ένσταση κριθεί

βάσιμη, το δικαστήριο θα απορρίψει την από 15 Μαρτίου 2013 κατανηφιστική αγωγή της δημοτικής υπηρεσίας και θα υπάρξει νομική βάση για την ακύρωση της εκτέλεσης κατά της εναγομένης.

- 9 Η διαφορά έχει ως αντικείμενο αξίωση αποζημίωσης για τη χρήση δημοτικού ακινήτου στο Koszalin (Δημοκρατία της Πολωνίας) από την εναγόμενη S.O. κατά την επίμαχη περίοδο μεταξύ 2011-2012. Κατά το χρονικό αυτό διάστημα, η εναγομένη δεν είχε κανένα δικαίωμα επί του ακινήτου. Ως ανήλικη, κατοικούσε εκεί με τη μητέρα της, η οποία είχε συνάψει σύμβαση μίσθωσης του ακινήτου. Μετά την καταγγελία της μίσθωσης από τη δημοτική υπηρεσία, διατάχθηκε από πολωνικό δικαστήριο η έξωση ολόκληρης της οικογένειας από το ακίνητο. Η δημοτική υπηρεσία ισχυρίζεται ότι, παρά την έξωση, η οικογένεια δεν εκκένωσε το ακίνητο. Η εναγόμενη S.O., από την πλευρά της, υποστηρίζει ότι είχε εγκατασταθεί μόνιμα στις Κάτω Χώρες από το 2007. Κατά το παρόν στάδιο της διαδικασίας, έχει διαπιστωθεί ότι κατά τον χρόνο άσκησης της κατανηφιστικής αγωγής, στις 15 Μαρτίου 2013, όπως και κατά τον χρόνο άσκησης της ανακοπής, στις 7 Ιουλίου 2023, η εναγόμενη S.O. είχε την κατοικία της στις Κάτω Χώρες.
- 10 Οι υποθέσεις με αντικείμενο αξίωση αποζημίωσης για τη χρήση αλλότριου ακινήτου είναι αστικής φύσης και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής
- του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, και
 - του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.
- 11 Το πρώτο ζήτημα στην υπό κρίση διαφορά είναι, κατ' αρχάς, ποιος από τους δύο αυτούς κανονισμούς έχει *ratione temporis* εφαρμογή εν προκειμένω. Το άρθρο 66, παράγραφος 1, του κανονισμού 1215/2012 ορίζει ότι «[ο] παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο στις αγωγές που ασκούνται [...] μετά την 10η Ιανουαρίου 2015.
- 12 Υπάρχουν αμφιβολίες ως προς το αν η φράση «αγωγές που ασκούνται» αναφέρεται στην ημερομηνία κατά την οποία η δημοτική υπηρεσία άσκησε κατανηφιστική αγωγή κατά της εναγομένης (15 Μαρτίου 2013) ή στην ημερομηνία κατά την οποία η εναγομένη άσκησε ανακοπή (7 Ιουλίου 2023) με αίτημα επανεξέτασης της υποθέσεως.
- 13 Στη συνέχεια, ανάλογα με την απάντηση στο πρώτο ερώτημα σχετικά με το ποιος κανονισμός έχει εφαρμογή στην υπό κρίση υπόθεση, θα πρέπει να αναλυθούν οι διατάξεις του αντίστοιχου κανονισμού οι οποίες διέπουν τη διεθνή δικαιοδοσία. Οι σχετικές διατάξεις των δύο κανονισμών είναι πανομοιότυπες.

Προκειμένου να προσδιοριστούν οι κανόνες δικαιοδοσίας για τις ανάγκες της υποθέσεως είναι απαραίτητο να εξεταστούν οι εξής διατάξεις:

- 14 Πρώτον, το άρθρο 7, σημείο 2, του κανονισμού 1215/212 (αντίστοιχα, το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001). Είναι αναγκαίο να κριθεί αν συνιστά αδικοπραξία ή οιονεί αδικοπραξία η διαμονή σε αλλότριο ακίνητο χωρίς νόμιμο τίτλο μετά τη λήξη της συμβάσεως μίσθωσης από την οποία απέρρευε το δικαίωμα κατοχής του μισθίου.

Κατά το πολωνικό δίκαιο, και πιο συγκεκριμένα τον νόμο για την προστασία των δικαιωμάτων των ενοικιαστών, η διαμονή σε αλλότριο ακίνητο χωρίς νόμιμο τίτλο δεν συνιστά αδικοπραξία. Με την απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου 2007 στην υπόθεση III CZP 121/07, το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο) έκρινε: «Από τις διαπιστώσεις αυτές δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι είναι αδικοπρακτική η ευθύνη για την οποία γίνεται λόγος στο άρθρο 18, παράγραφοι 1 έως 3, του νόμου για την προστασία των ενοικιαστών. Το γεγονός ότι, στις ως άνω διατάξεις, η υπαιτιότητα δεν καταλέγεται πλέον μεταξύ των προϋποθέσεων θεμελίωσης της ευθύνης σημαίνει ότι οι περιπτώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής τους δεν είναι δυνατόν να χαρακτηριστούν ως αδικοπραξίες κατά την έννοια του άρθρου 415 του Kodeksu cywilnego [Αστικού Κώδικα], ενώ αποκλείεται η εφαρμογή, στις περιπτώσεις αυτές, των λοιπών διατάξεων του Kodeksu cywilnego [Αστικού Κώδικα] περί αδικοπραξιών. Ούτε συντρέχει λόγος να θεωρηθεί ότι οι διατάξεις αυτές ορίζουν, καθ' εαυτές, ένα ιδιαίτερο είδος αδικοπραξίας [...]».

Το δε Δικαστήριο της ΕΕ [ΔΕΕ] έχει κρίνει, με την απόφαση της 25ης Μαρτίου 2021 στην υπόθεση C-307/19[, *Obala i lučice*, EU:C:2021:236] ότι ο όρος «ενοχές εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας» κατά την έννοια του άρθρου 7, σημείο 2, του κανονισμού 1215/2012, καλύπτει κάθε αγωγή που έχει ως αίτημα τη διαπίστωση της ευθύνης του εναγομένου και δεν αφορά «διαφορές εκ συμβάσεως», κατά την έννοια του άρθρου 7, σημείο 1, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού, ήτοι δεν στηρίζεται σε έννομη υποχρέωση την οποία έχει αναλάβει ελεύθερα ένα πρόσωπο έναντι άλλου (σκέψη 83 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 15 Δεύτερον, το άρθρο 8, σημείο 1, του κανονισμού 1215/212 (αντίστοιχα, το άρθρο 6, σημείο 1, του κανονισμού 44/2001). Πρέπει να αναλυθεί κατά πόσον είναι σκόπιμο να εκδικαστεί και να κριθεί η υπόθεση για την καταβολή της ζητούμενης αποζημίωσης από κοινού ως προς όλα τα μέλη της οικογένειας που κατοικούσαν άλλοτε μαζί στο ακίνητο, προκειμένου να αποτραπεί το ενδεχόμενο έκδοσης αντικρουόμενων αποφάσεων σε χωριστές διαδικασίες. Διευκρινίζεται επ' αυτού ότι, κατά το πολωνικό δίκαιο, μόνον όποιος κατέχει στην πράξη το ακίνητο υποχρεούται σε αποζημίωση. Ουδεμία διάταξη προβλέπει αλληλέγγυα ευθύνη όλων των μελών της οικογένειας. Συνεπώς, είναι δυνατή η έκδοση διαφορετικής αποφάσεως για κάθε μέλος της οικογένειας ανάλογα με το αν θα διαπιστωθεί ότι πράγματι κατοικούσε στο ακίνητο κατά τη διάρκεια της περιόδου την οποία αφορά η αγωγή. Πρόκειται για στοιχείο που μάλλον δεν συνηγορεί υπέρ της δυνατότητας εφαρμογής της συγκεκριμένης διατάξεως ως βάσης διεθνούς δικαιοδοσίας στην προκειμένη υπόθεση.

- 16 Τρίτον, το άρθρο 24, σημείο 1, του κανονισμού 1215/212 (αντίστοιχα, το άρθρο 22, σημείο 1, του κανονισμού 44/2001). Είναι αναγκαίο να εξεταστεί αν μια αξίωση αποζημίωσης για τη χρήση αλλότριου ακινήτου χωρίς νόμιμο τίτλο μετά τη λήξη της συμβάσεως μίσθωσης που γεννά δικαίωμα κατοχής του μπορεί να θεωρηθεί ως υπόθεση για «εμπράγματα δικαιώματα επί ακινήτων» ή για «μίσθωση ακινήτων». Φαίνεται ότι μια τέτοια ερμηνεία είναι απορριπτέα υπό το πρίσμα της αποφάσεως του ΔΕΕ της 3ης Οκτωβρίου 2013 στην υπόθεση C-386/12[, Schneider, EU:C:2013:633)].
- 17 Ελλείπει δυνατότητας εφαρμογής οποιασδήποτε από τις προαναφερθείσες διατάξεις, βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 1 του κανονισμού 1215/212 (αντίστοιχα, του άρθρου 3, παράγραφος 1 του κανονισμού 44/2001) δεν θα μπορεί να θεμελιωθεί διεθνής δικαιοδοσία των πολωνικών δικαστηρίων στην υπό κρίση υπόθεση, όπερ θα δικαιολογούσε την απόρριψη της από 15 Μαρτίου 2013 κατανηφιστικής αγωγής ως απαράδεκτης.

(δικαστής [παραλειπόμενα])